

ща си, или сына си, ты си затворил очите на брата си, другий плаче за чадото си. Видиш ли чи сичките умиратъ, и не върваш ли, чи и ты ще да умрешъ. Кой та прелшава; кой та лжжи; кой та мами; чи нема да умрешъ; діаволъ, кой то прельсти и измами Адама и Ева, и който ты говори тайно на сърдцето „Не смртю умрешъ“ сирѣчъ нема да умрешъ: нека е така, ако бы былъ младъ, ако бы былъ совершенно здравъ. Но ты си боленъ и отагченъ отъ безчисленны страсти, ты си старъ, едната ти нога е вече у гробза, а другата отъ кънъ, и пакъ несѧ ли боишъ человѣче отъ смртъта; Кой та толкува прельшава; діаволъ, што ти говори така: Не смртю умрешъ. Адамъ беше созданъ безсмертенъ, и имаше некож правда да сѧ не бой отъ смртъта: Адамъ не беше видѣлъ другого по напредъ, отъ себе си мертвъ заради това и не е толкова чудно, ако си мыслише, чи неще да умре и той, но ты знаеше чи си смртенъ, и гледашъ като денъ, какъ умиратъ человѣците, и толкува сѧ измрели, и надевашъ ли сѧ и ты да не умрешъ; кой та лжжи; кой та мами, чи нещешъ да умрешъ; діаволъ, што ти говори: Не смртю умрешъ. Ты самъ сѧ устата си казвашъ, какъ си смртенъ, и до кога да е ще умрешъ, а сося сърдцето си не вървашъ, и надевашъ сѧ, чи нема да умрешъ.

Това съетно върванїе ти помрачава умъ, и неможешъ да си видишъ големата бѣда, тамъ на-